

DIARI DEL TAXI

Ràdio Tràfic "estrenarà" el personatge aquest agost

La Mònica donarà informació en els miniespais dedicats al taxi

El mes d'agost Ràdio Tràfic, de Cadena Catalana, tindrà un nou personatge: la Mònica, la taxista més eixerida de l'Eixample, que una vegada a la setmana farà una crònica de Barcelona amb especial referència a tot al que afecta el món del taxi. L'aparició a través de les ones d'aquesta singular taxista està prevista en un dels miniespais que Ràdio Tràfic dedica al sector del taxi, que s'emeten diàriament a les 12.15 h del matí i a les 5.15 h de la tarda.

Segons Antoni Ocaña, cap d'informatius de Ràdio Tràfic, el nou personatge anirà agafant protagonisme a mesura que es defineixi més fins a aconseguir que tingui una petita intervenció diària. Una actriu de doblatge donarà veu a la Mònica.

La Mònica és un personatge del dibuixant Miquel Ratera que va néixer precisament en una tira de còmic que es va publicar al *Diari del Taxi*. La frescor i la vivacitat d'aquest personatge va animar els responsables de l'EMT a donar-li més protagonisme. "Pensem que la Mònica pot ser un bon mitjà per comunicar als taxistes tot el que fa referència a la seva professió", ha assenyalat un portaveu de l'EMT.

Però aquesta nova taxista no es limitarà a informar sobre gestions burocràtiques o laborals. "Volem que faci una mica de cronista de la ciutat, però des del punt de

Miquel Ratera pensa que és important que el seu personatge segueixi dia a dia els esdeveniments de la ciutat

La Mònica, taxista i cronista de Barcelona

vista d'una taxista. És evident que si a Barcelona actua Bruce Springsteen o hi ha un partit del Gamper, la Mònica pot parlar d'això, re-

comanant als taxistes anar a recollir passatge a l'hora que acaba el concert o el partit, o al contrari, evitar certs carrers perquè estaran embotellats a causa d'aquests actes", assenjala la mateixa font.

Tot sobre el trànsit

Radio Tràfic, que emet en el 96.9 de la FM, s'ha especialitzat en informació sobre el trànsit i el transport públic a Barcelona, encara que també emet informació general i música. Hi ha permanentment un redactor de guàrdia en el Centre de Control de Trànsit de l'Ajuntament de Barcelona, cosa que permet conèixer en tot moment l'estat de la ciutat, i la redacció està en contacte directe amb la Jefatura de Trànsit, el Reial Automòbil Club, l'aeroport, Renfe i Cetransa. Segons estudis de mercat de l'emissora, entre la seva audiència hi ha un elevat percentatge de taxistes i pràcticament el 100% de la flota coneix Ràdio Tràfic.

Abans que la Mònica salti a les ones, Antoni Ocaña i

Miquel Ratera han tingut una sèrie de reunions prèvies i tots dos han coincidit que la Mònica ha de ser un personatge fresc i simpàtic, i a la vegada informat del que passa al carrer. Per Miquel Ratera, el pare de la criatura, el més important és que la Mònica estigui connectada a la ciutat. "La Mònica ara s'està formant, però ja comença a mostrar aquesta relació amb tots els esdeveniments importants de la ciutat: el Festival de Cinema, el concert de Michael Jackson o, més endavant, l'Onze de Setembre o les festes de la Mercè", diu Ratera.

Una noia espavilada

Pel dibuixant, el seu personatge és una noia espavilada, una mica ingènua però, cosa fonamental, no està cansada de la seva feina. "Vaig triar una dona perquè pensava que podria ser interessant la visió d'una dona en un món que tradicionalment ha sigut dels homes", explica Ratera. "Dóna més joc perquè als problemes propis del

sector s'afegeixen els específics de les dones".

Quan només s'havia publicat una tira, Ratera es va entrevistar amb Charo, una taxista de Barcelona que li va explicar la seva particular visió de la professió. "A les

La "nova taxista" estarà informada de tot el que passa a la ciutat

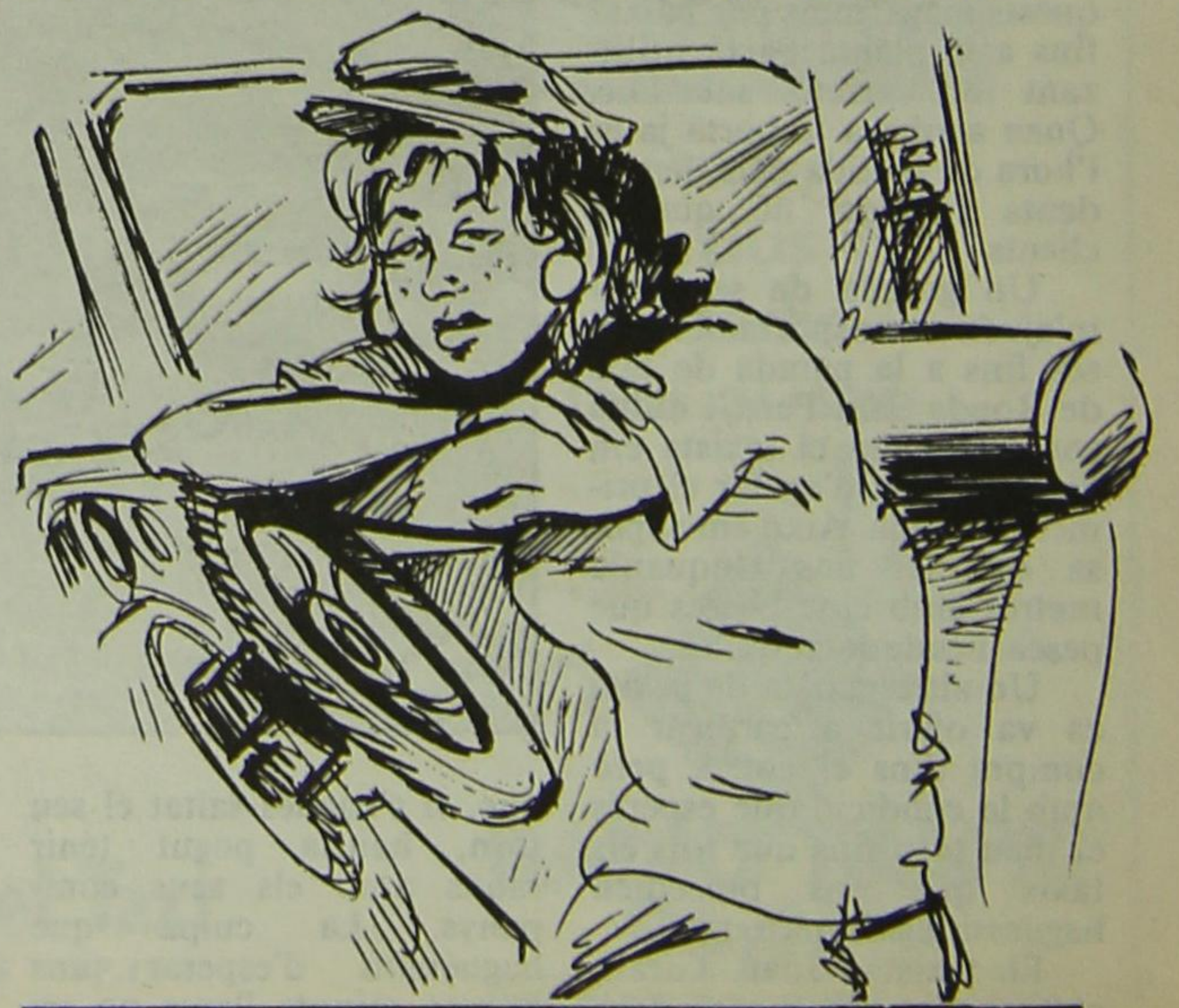
El personatge de Miquel Ratera transmet la il·lusió per la seva feina

següents tires he anat agafant alguns trets de la personalitat de Charo. Físicament, ara té el mateix color de cabell que Charo. És morena i al principi era rossa, però el tret humà més important és la seva il·lusió per la feina, que, a més a més, és el mateix ofici que tenia el seu pare", diu el dibuixant.

Ell personalment utilitza el taxi sovint, "sobretot quan haig d'entregar la feina a l'editor i faig tard". Miquel Ratera té 28 anys i treballa com a professional del còmic des dels 20. Des dels seus inicis com a *negre* a l'editorial Bruguera fent guions pels personatges d'Ibáñez, (Mortadelo y Filemón, Sacarino...) fins avui, Ratera ha desenvolupat un llarg currículum.

Junt amb dibuixants com Tony Garcés, Miguel Ángel Prado, Das Pastoras i Eduard Bosch va crear la revista *Zero*, que va servir perquè el públic els conegués. Després va publicar diverses historietes a *El Vibora* i va participar en les exposicions itinerants *Perpetuum mobile* i *Makoki, 10 años*.

Des de fa dos anys dóna classes de tècniques de blanc i negre a l'escola de còmic Joso, l'única d'aquestes característiques que existeix a Espanya, i està preparant, amb el guionista Josep Maria Polls, una sèrie de còmics ambientada en els grans conflictes mundials (Liban, Iran-Iraq, Nicaragua...).

MOTOR

El plaer de viatjar amb els últims aparells de música del mercat

Conduir amb música és una experiència agradable. A alguns, simplement els distreu i els fa més amè el viatge. Altres busquen portar dins el reduït espai del cotxe un verdader equip d'alta fidelitat per sentir la música tant o més bé que a casa. Per aquests últims, la casa Pioneer està a punt de posar al mercat uns sofisticats aparells de 200 wats, que mai arribaran a rendir al cent per cent, si no és que volem posar a prova la resistència dels nostres timpans o dels vidres.

El que sembla clar és que viatjar amb el volum molt alt o amb segons quin tipus de música pot arribar a ser perillós. Una cançó marxosa pot distreure i el volum massa alt ens pot aïllar dels sorolls exteriors (clàxons, xiulets...).

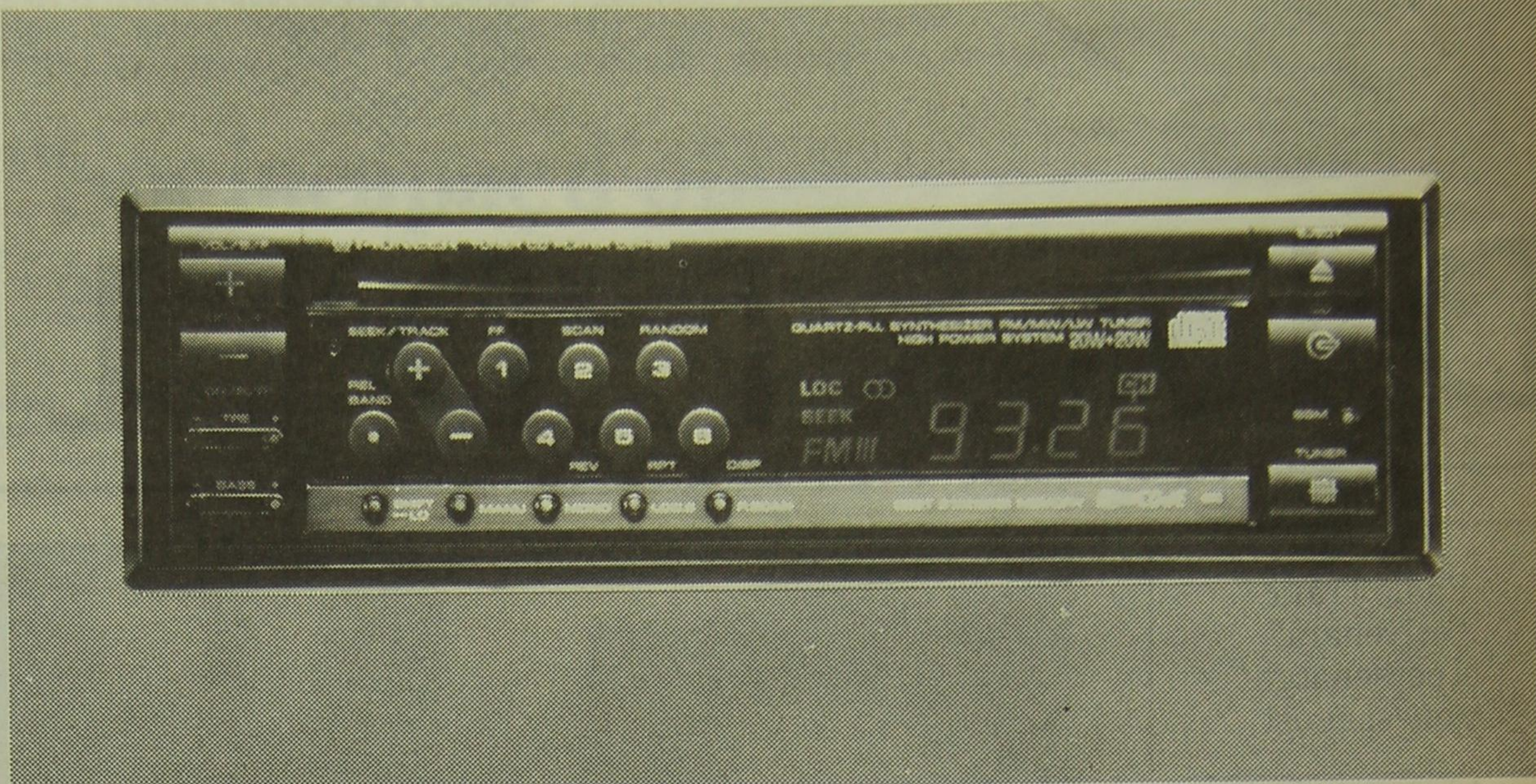
A l'agost Pioneer, marca líder en el sector de les autoràdios, presentarà en el mercat europeu i en el Sonimag,

que es farà a Barcelona entre el 19 i el 25 de setembre, 28 nous productes. D'entre ells, destaquen per la seva qualitat un radioreproductor de compact-disc amb 25 wats de potència per cadascun dels canals, un amplificador de 2x200 wats i un joc d'altaveus omnidireccionals de 20 centímetres per instal·lar a la part posterior del vehicle.

El nou aparell de compact-disc incorpora un sintonitzador digital d'emissores de ràdio i un amplificador de 25 wats per canal. Mitjançant un mecanisme miniaturitzat es pot agrupar en una sola unitat el sintonitzador, el compact-disc i un amplificador amb sortida per dos altaveus.

Del conjunt sobresurt sobriament la unitat de subministrament, que es pot col·locar a qualsevol altre lloc si hi ha problemes d'espai.

El sistema portàtil usat en altres aparells no és utilitzat en aquest cas. El fono-

Pioneer presentarà a Sonimag unes noves autoràdios, de 200 wats de potència

captador làser podria deteriorar-se amb una extracció brusca. És per això que equipa un sistema amb un codi secret antirobatori de deu números i quatre dígits. Això dona un nombre de possibilitats immens de

combinacions.

El nou amplificador GM-4000 és el més potent de tota la gamma de Pioneer. La seva increïble potència de dues sortides de 200 wats garanteix una perfecta qualitat de so a volum baix.

Si es desitja, es pot connectar amb una sola sortida. D'aquesta manera ofereix el doble de potència.

Els altaveus TS-2100 de 20 centímetres i de tres vies poden treballar amb una potència de 200 wats i repro-

dueixen tons greus profunds utilitzant com a caixa acústica la cavitat del maleter del cotxe. El tweeter i l'altaveu de mitjos són omnidireccionals, del tipus trompeta i ofereixen un efecte envoltant pel so estereofònic.

LA BÚSTIA DEL TAXI

Les cartes destinades a la bústia del taxi no han de superar les trenta línies mecanografiades. Han d'estar firmades i hi ha de constar la població del remitent, així com el domicili i el DNI. Podran ser resumides o extractades

quan la llargada sigui superior a l'establerta. No es tornaran els originals de les cartes ni es mantindrà amb l'autor correspondència postal o telefònica sobre el seu contingut.

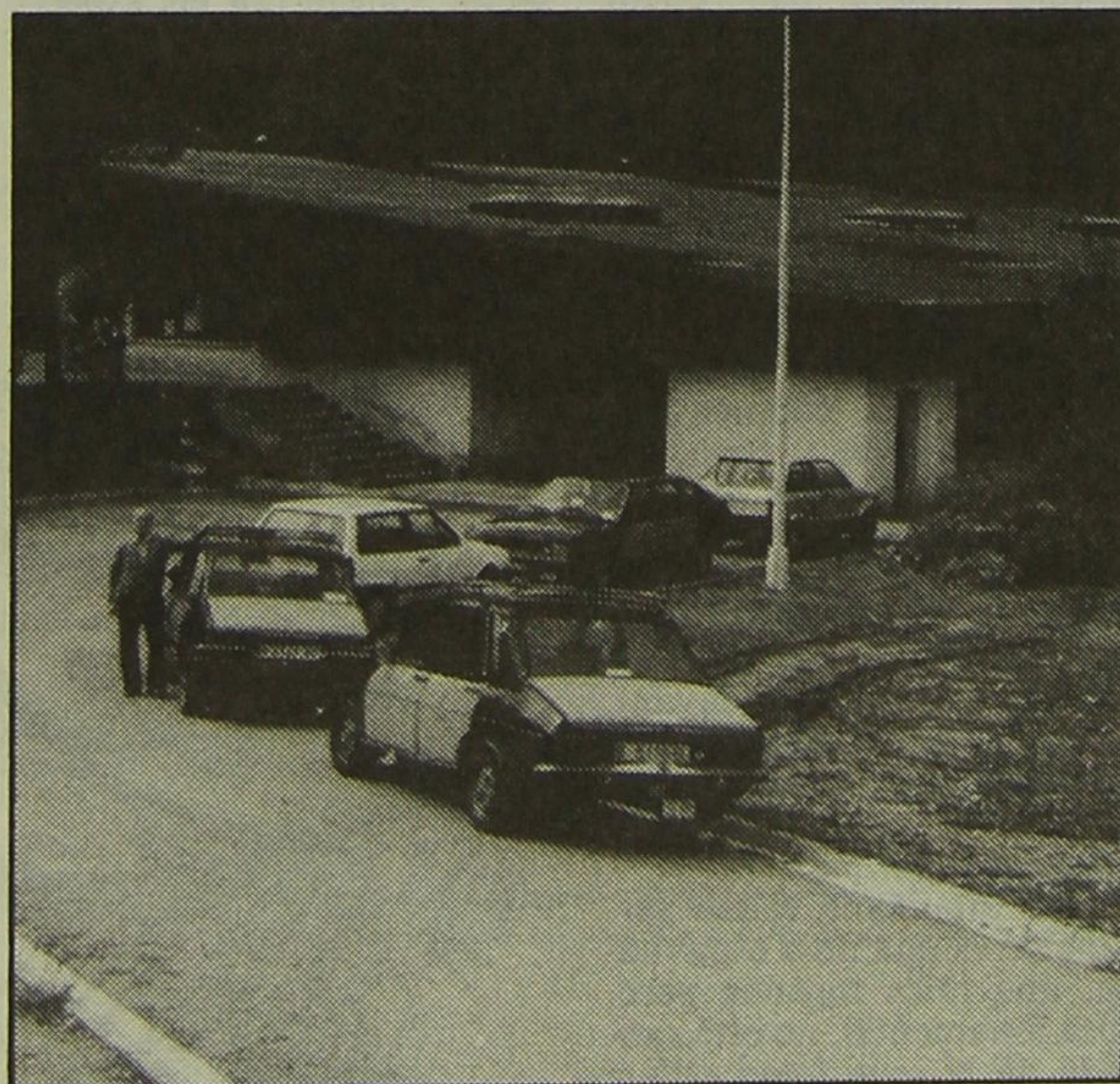
La cua de taxis d'El Corte Inglés

Surto carregada del supermercat d'El Corte Inglés de plaça Catalunya i gràcies a l'organització interna d'aquests magatzems puc baixar fins a la planta baixa utilitzant el carretó metàl·lic. Quan arribo a la porta ja és l'hora de sortida dels dependents i quasi no queden clients.

Un guarda de seguretat m'ajuda a transportar les bosses fins a la parada de taxi de Ronda Sant Pere, i quina sorpresa quan el taxista em diu que haig d'agafar el primer de la fila. Això em suposa caminar uns cinquanta metres amb cinc bosses que pesen més de dotze quilos.

Un altre taxista de la fila es va oferir a carregar la compra dins el cotxe, però amb la condició que esperés el meu torn fins que tots els taxis que ens precedien haguessin agafat passatge.

El taxista, Joan Giralt, era una persona encantadora i molt correcta, però enten-

que, si s'hagués saltat el seu torn, hauria pogut tenir raons amb els seus companys. La culpa que haguéssim d'esperar uns quinze minuts llargs no va ser seva, evidentment. Són

les normes, que jo particularment trobo un pèl absurdes.

Em comentava el taxista que si jo hagués sigut una persona gran no s'hauria pensat més i s'hau-

ria saltat el seu torn. No hi ha excepció també per les persones que van carregades amb bosses o equipatge? Realment, si l'objectiu dels taxis és oferir comoditat i rapidesa, a mi en aquest cas no em va oferir cap de les dues coses, encara que, si haig de ser sincera, l'amabilitat del taxista va ser extraordinària. Atentament Maria Eulàlia Sarro Juliana / Barcelona.

El Viatge a Londres

Sóc un dels taxistes que es van apuntar al viatge de fi de curs de l'Escola Flor de Maig de Cerdanyola. Vaig anar-hi amb la meua dona, que no té cap noció d'anglès. Jo mateix fa un any, abans d'apuntar-me als cursos d'anglès per taxistes, tampoc en tenia noció. El que em va agradar més va ser que vaig comprovar que n'havia après suficient per fer-me entendre i moure'm tranquil·lament per Londres. Eduard Giro-nella / Barcelona.

SALUT

Pendre el sol, sí, però amb precaució

Ara que la meitat de la humanitat és a platja, a la piscina o al riu, o a punt d'anar-hi, val la pena recordar que per pendre el sol s'han de tenir en compte unes quantes mesures preventives. No és bo, el primer dia, passar moltes hores al sol sense cap crema de protecció, perquè un es pot fer cremades greus o, si més no, molestes. El primer dia, l'exposició del cos al sol no ha de superar els trenta minuts, si s'és de pell blanca, o l'hora si s'és una persona de pell més morena.

És convenient pendre el sol amb la cara neta i humida. Podem utilitzar una llet de cosmètica o qualsevol de les llets que s'usen pels bebès. Cal estendre-la per tota la cara i el coll i retirar-la ràpidament amb una espongeta o un mocador de paper. Després, per acabar de treure el greix de la cara, ens l'esbandirem amb aigua. També podem refrescar-nos amb les aigües de cosmètica que s'apliquen amb esprai i que venen a les farmàcies.

Per agafar bronzo és convenient posar-nos una crema protectora de factor dos, tres o quatre, segons el tipus de pell. Si som propensos a les arruges, és aconsellable una crema de factor cinc o sis. Cal recordar que l'efecte d'aquesta crema es av perdent cada vegada que ens banyem, o sigui que ens l'hem de posar unes quantes vegades mentre som a la platja o a la piscina.

Quan s'acaba l'hora al sol, és convenient dutxar-se amb aigua tèbia i anar disminuint gradualment la temperatura fins que estigui freda, però no gelada. Aquest lleuger canvi de temperatura de l'aigua ajuda a revifar la circulació i a tancar els porus, massa oberts per l'excés de calor. Després de la dutxa, és aconsellable aplicar una crema hidratant més o menys greixosa segons el tipus de pell. A més de totes aquestes precaucions, cada cinc dies és bo rentar-se la cara amb alguna crema o sabó cosmètic que arrossegui les cèl·lules mortes de la pell.

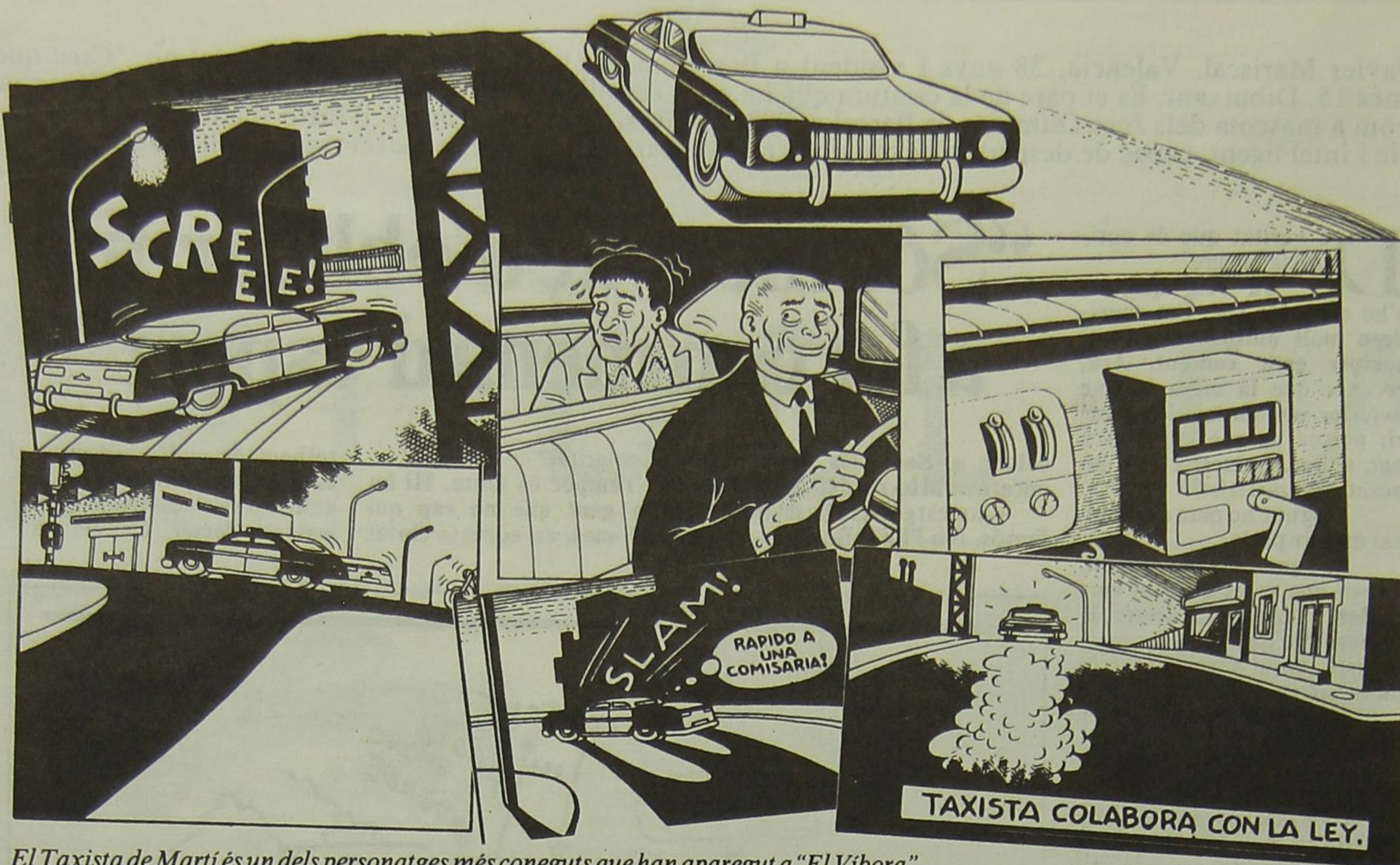
Els taxis podrien portar revistes per entretenir els trajectes

Sempre he pensat que, igual que a les sales d'espera dels dentistes, o a les perruqueries, els taxis podrien portar també un assortit de revistes per entretenir els trajectes. I encara millor un tebeo, que es pot llegir ràpidament i amb certa facilitat.

Però aquest no era el tema d'aquest article, sinó més aviat al contrari, els taxis en els tebeos. I parlar d'això ens porta inevitablement a un personatge i a un autor: *Taxista cuatro plazas* d'en Martí, una sèrie donada a conèixer a les pàgines d'El Vibora.

El protagonista de la sèrie es un taxista, obsessionat pel compliment de la llei i que es veu obligat a conèixer als baixos fons de la ciutat per tal de redimir l'ànima de la seva germana, de professió prostituta, amb tota mena de delinqüents, que ataca sense pietat. El mateix autor defineix el seu personatge com "un jove ros d'uns 30 anys, solter etern, simpàtic, enamorat de la seva professió fins a tal punt que es podria dir que la seva nòvia és el taxi. Si li pregunteu sobre el seu ofici ell contestarà que és el millor servei que es pot fer a la humanitat, després de la policia, és clar...".

Un treball gràficament inspirat en la sèrie policíaca nord-americana *Dick Tracy*

El Taxista de Martí és un dels personatges més coneguts que han aparegut a "El Vibora"

Barcelona és una ciutat molt prolífica en creació d'histories

Olimpics, inclou un antiquat model de taxi, però volador.

De totes maneres la tira que setmanalment es publica en aquest mateix diari deixarà una bona quantitat de taxis i taxistes imaginaris tot i que la Mònica, la taxista més eixerida de l'Eixample, de Miquel Ratera, hi tindrà una presència més regular, atesa la seva acceptació immediata.

Jo, però, quan penso en un taxi dels tebeos, tinc un preferit sense cap mena de dubtes. Es tracta dels tele-taxis de la sèrie de ciència-ficció *Bogey*, escrita per Antonio Segura i dibuixada per Leopoldo Sánchez.

La historieta *El hombre que floreció* arrenca amb una persecució en què el protagonista, Bogey, és atacat per un vehicle quan va en un taxi aeri controlat automàticament per la Central de Trànsit.

Mentre no arribem a aquest futur, seguiré esperant trobar tebeos als taxis. Jo ja vaig contribuir a la causa fa uns anys, quan em vaig deixar dins d'un taxi els cinc números que em faltaven per completar la meua col·lecció d'*Hazañas Bélicas*. És clar que no vaig tardar a recuperar-los, gràcies a Encarna de Noche, a qui amb molta vergonya vaig acudir per recomanació del primer taxista que vaig trobar quan vaig adonar-me de la pèrdua.

Tebeos en el taxi

Joan Navarro, director de l'Editorial Complot

de l'autor Chester Gould, que, com hem dit anteriorment, ha portat la imatge dels taxistes de Barcelona arreu del món.

L'altre cas que ràpidament es relaciona amb aquest tema és la sèrie d'Alfons Font *El Laberinto del Dragón*, ambientada a la Barcelona de finals de segle,

en què la protagonista es diu Taxi. Per què? Doncs perquè abans el seu ofici era el de taxista. L'autor ens confessa que "no hi havia un motiu especial, necessitava que la protagonista conegués molt bé la ciutat i que el seu anterior ofici donés la imatge de dona alliberada, independent... i d'altra banda el nom

de Taxi és perfecte perquè no cal traduir-lo quan es publiqui a altres països".

Com és prou conegut, Barcelona és una ciutat prolífica en creació d'histories i moltes d'aquestes histories estan ambientades a la nostra ciutat. Per tant, si fèssim una recerca exhaustiva, és probable que trobéssim

infinat de taxis en aquestes histories, des de les d'humor de la tradicional escola de Bruguera, fins a les d'*El Jueves*, passant per histories d'acció o fins i tot futuristes. Un exemple és el cas de Gallardo, un dels creadors de Makoki, que a la seva historieta *Retorn al Futur*, ambientada als Jocs

RÀDIO TAXI BARCELONA

EL MILLOR TAXI AL SEU SERVEI

Tots amb Taxi-card

Tel. 300 38 11

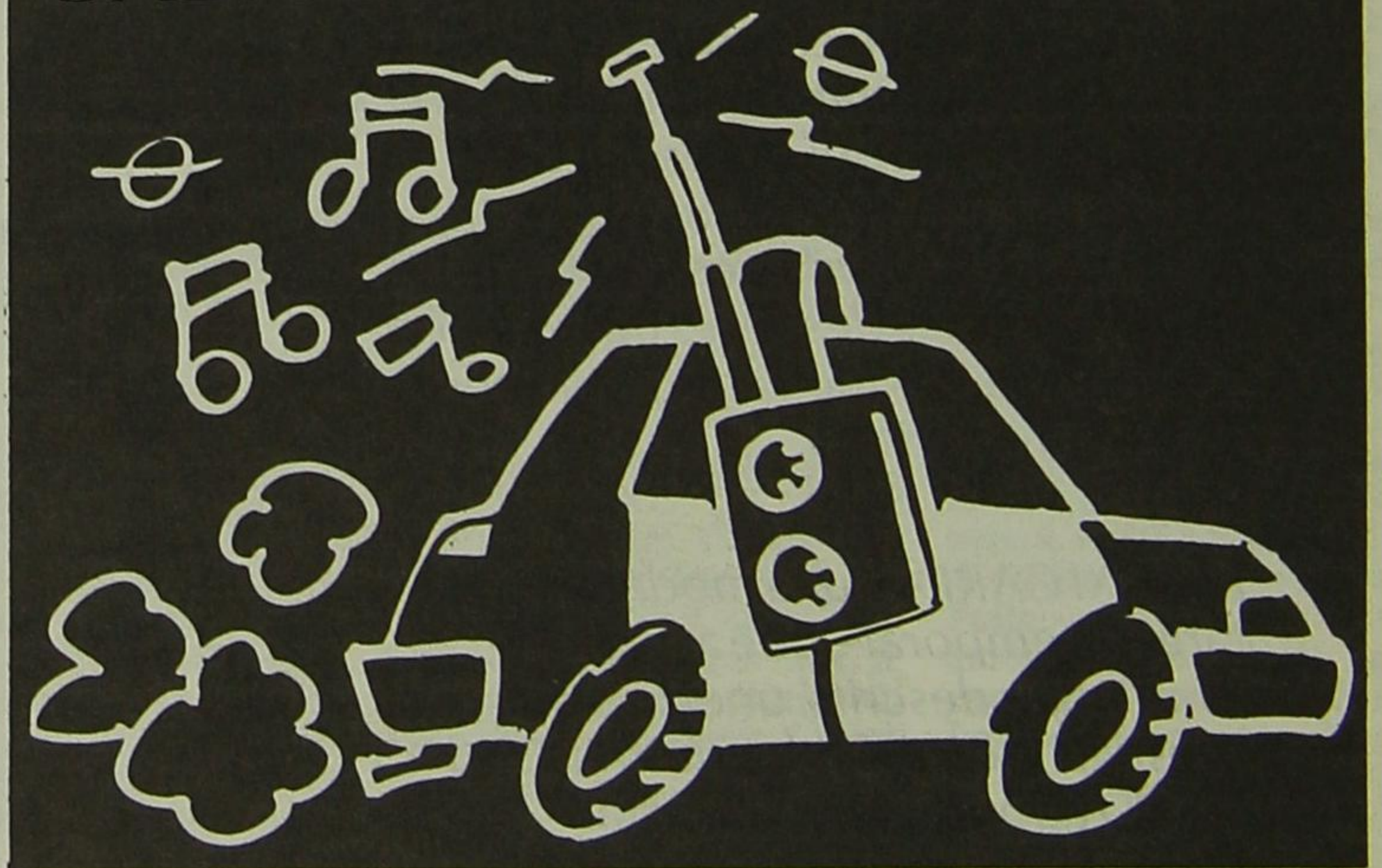

A BARCELONA HA NASCUT EL GREMI UNIÓ DE TAXISTES PER DEFENSAR ELS NOSTRES DRETS. SI ETS TITULAR DE LLICÈNCIA I SENTS LES INQUIETUDS DEL SECTOR, VINE, ASSOCIA'T I EXPOSA LES TEVES IDEES.

Rabí Rubén, 16 - local, 14
Telèfon 426 22 11 - 08004 Barcelona

EL MÓN DEL TAXI

CADA DIA A RÀDIO TRÀFIC

Tot sobre el Taxi i l'usuari. Informació en dies conflictius i aflluència en les parades. Ràdio Tràfic posa el món del Taxi al seu abast.

Butlletins del Taxi
Cada dia a les 12,15 i 17,15 h.

LA CARRERA

JAVIER MARISCAL

Gambes

En donar l'adreça al taxista, em surt un decidit Moll de la Festa. El taxista riu l'acudit accidental. El Moll de la Fusta, en el seu estat actual, reflecteix millor que qualsevol altra cosa l'estat de la qüestió de la Barcelona més que mai, la Barcelona cercant/inventant-se una identitat nova que és alhora vellíssima.

Una identitat prêt-à-porter, destinada al consum massiu i voraç, a l'enlluernament social. Perquè, avui en dia, qui diu identitat diu també imatge. I tots sabem que la imatge es l'alcaçova, Madame la Identitat. Ella és qui li posa preu i la ven al millor postor.

El Moll de la Fusta va de model exclusiu però es queda en prêt-à-porter. És repetitiu i avorrit a força de disseny, pretensions i abus d'unes formes boniques però absolutament gratuïtes.

Ni les gambes arriben a provocar o a sorprendre, ni l'espai és acollidor o propici a la festa. A ritme de swing se li podria dedicar un nostàlgic Oluffing Moll. La nit gloriosa del retorn de Josep Carreras a la seva ciutat, molts dels assistents hi van anar a l'acabar el concert. Raimon Obiols xerrava amb un cambrer del Gambrinus, potser per aconseguir una de les cobdiciadíssimes taules, totes plenes. El mar, a pocs metres, passava de tot i de tothom.

Blassa d'Abadies

Javier Mariscal. València, 38 anys i resident a Barcelona en fa més 15. Dibuint. És el pare de la criatura que ha estat escollida com a mascota dels Jocs Olímpics de Barcelona '92: un gos simpàtic i intel·ligent, capaç de despertar les opinions més dispars entre

els partidaris del sí i del no. "Crec que, en aquestes opinions, hi intervenen factors estètics i de filosofia de la vida", diu Mariscal. "La meua il·lusió d'adolescent era fer-me gran. Ara ja fa temps que ho sóc i em sento molt bé així", diu amb cara de nen.

De veritat que és optimista i alegre?

-Ja veig que no s'ho creu. Ho sóc. Em considero molt optimista i quasi sempre estic content. Ara, reconec que la meua imatge exterior sembla tot el contrari; potser perquè enraono a poc a poc, baixet, i tinc un posat una mica trist.

-Veig que no para de dibuixar mentre parla.

-És que sóc dibuixant. Penso que és el que em surt millor. Encara que, de fet, jo sempre dic que sóc mig equilibrista, en el sentit que faig moltes coses diferents.

-Vaja, que no té un moment de descans.

-Però si quasi no faig res! Tinc molt temps lliure. El que passa és que el meu treball és molt públic i sembla que faci moltes coses.

-Deu dedicar part d'aquest temps a l'esport; perquè el pare de la mascota del Jocs deu ser un bon esportista.

-Vol més esport que estar treballant en una escultura de ferro que pesa més de 500 quilos, o pujar les escales fins a un tercer pis, que representa un quart? A part d'això, sóc incapaç d'obligar-me a fer cap mena d'esport. A mi no em funciona.

-Com està la mascota en aquests moments?

-Bé, està quasi a punt del tot. Ara estem acabant el Llibre de Normes.

-Quan sabrem el nom?

-M'imagino que quan es faci la presentació oficial mundial dels JJOO de Bar-

"Sóc incapaç d'obligar-me a fer cap mena d'esport"

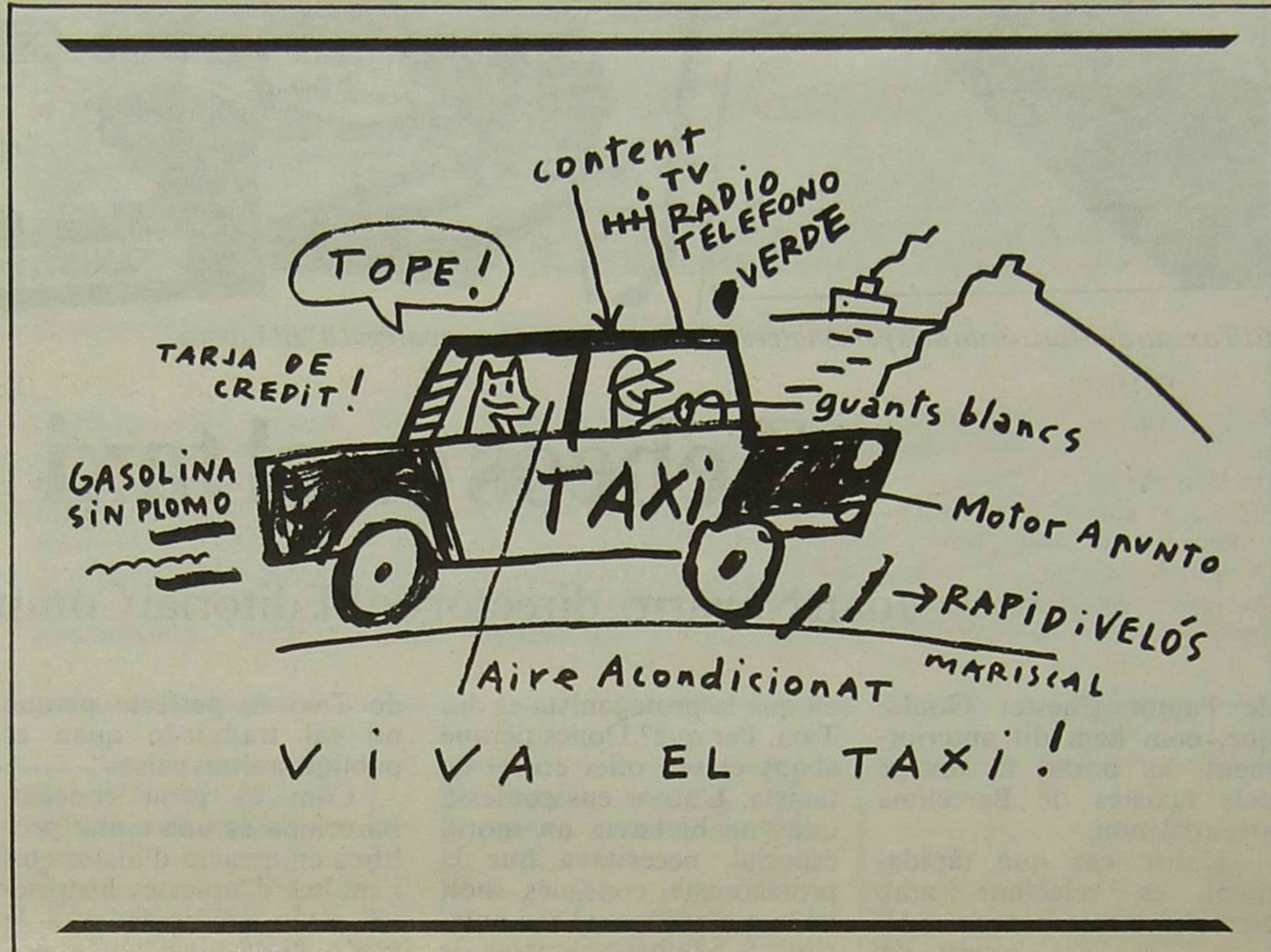
celona a Seül. De moment encara no hi ha res definitiu.

-Aquest gosset l'ha fet molt famós. No l'ha influït per res

la popularitat?

-Tampoc és tanta. Hi ha molta gent que no sap qui sóc. A més, en aquesta ciutat

tothom és molt respectuós i educat i, encara que et reconeguin, no se t'acosten ni et mostren. Potser en els mo-

Reproducció d'un dibuix de Mariscal, que vol ser el disseny del seu taxi ideal

ments de més tensió algú m'havia dit pel carrer: "Jo sóc del sí", o "jo sóc del no". Però es podia suportar.

-Vostè creu que els del no acabaran dient sí?

-És possible que molts canviïn quan la mascota comenci a ser coneguda. L'opinió, tant dels uns com dels altres, no ha estat gens reflexiva. Penso que serà un personatge que agradarà a tothom.

-Enyorà València?

-No. Ja fa molts anys que visc a Barcelona, em sembla recordar que des del 71. Vaig venir aquí per estudiar i m'hi quedat. Barcelona ha estat per mi una ciutat que m'ha portat la llibertat i que m'ha ensenyat a treballar. M'hi sento molt bé i no em sé veure a València.

-Com es trasllada per Barcelona?

-Amb moto. Barcelona té un clima perfecte, a més és l'única manera de poder-hi circular. Quina satisfacció anar avançant els cotxes!

-No em digui que vostè és un d'aquests motoristes que van tallant els taxistes i que els fan enrabiament tant?

-Doncs... com l'hi explicaria!

-Ui, val més que no m'ho expliqui!

-Li diré una cosa: el dia que a Barcelona hi hagi el meu ideal de taxi, potser em plantejaré deixar la moto.

-Escolti, per què no m'el dibuixa, aquest taxi ideal?

-I per què no?

Júlia Jan

La TAXICARD és una targeta per pagar el taxi, que constitueix una autèntica innovació a nivell mundial

La TAXICARD significa la possibilitat de pagament net, còmode i sempre a punt. Permet dotar d'un instrument de treball més a qui es desplaça contínuament per motius professionals. Ajuda a controlar de forma eficaç les despeses de transport a l'empresa. És molt adequada per a viatges imprevistos.

La TAXICARD té una modalitat -la targeta temporal- que a tots els avantatges descrits, uneix els del prestigi i la comoditat: amb la TAXICARD temporal vostè podrà obsequiar convidats, congressistes, assistents a fires i convencions, i estalviar temps i diners.

Per més informació 336-00-00

ENTITAT METROPOLITANA DEL TRANSPORT

Gestiona la Caixa

Cetransa
Informació i Promoció del Transport Metropolità

I recordi, cada dijous, en el Brusí

DIARI DEL TAXI